

บทที่ 1

ในทุกสังคม ถ้ามองสังคมในแง่การปฏิบัติจริง ๆ จะเห็นว่ามีนิยมมีบทบาทและความแตกต่างในสังคมที่ศักดิ์ศรีหรือสถานภาพซึ่งขึ้นอยู่กับบทบาทเหล่านี้ ลักษณะง่าย ๆ มนุษย์ทุกคนไม่มีสิ่งที่เท่ากันเลย การศึกษาเรื่องราวด้วยชัดลำดับชั้นทางสังคม จึงศึกษาดูว่ามีเกณฑ์อะไรบ้างที่จะใช้ในการแบ่งต่างห้องเรียนตามแต่ละระดับชั้นทางสังคม ให้อันกันของคนในสังคม

สาเหตุหรือตัวการที่ทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมกัน

1. ตัวการที่เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ ซึ่งเราไม่สามารถจะแก้ไขหรืออาจพยายามแก้ไขได้ยากมาก เช่น อายุ เพศ ความสามารถของร่างกาย สมอง สมบัติภูมิ
2. ลักษณะที่ได้มาโดยการสร้างขึ้นมาจากทางการที่หลัง เป็นสิ่งซึ่งได้รับเนื่องจากความ成มารถ (achievement)
3. เป็นลักษณะที่เห็นได้โดยเดียว ธรรมชาติ แต่เกื้อหนาที่ลักษณะเป็นเรื่องติดตัว (ascription) เช่น บุตรสาวคราศักดิ์ วรรณะ

ผลก่อให้เช่นนี้เห็นว่ามีความเกี่ยวข้องกับการจัดลำดับชั้นทางสังคม

การจัดลำดับชั้นทางสังคม เป็นระบบซึ่งใช้เพื่อแบ่งแยกตัวบุคคล (different levels) ของตำแหน่งของแต่ละบุคคล หรือชั้นชั้นของศักดิ์ศรี หรือสถานภาพ ของบุคคลและลักษณะความแตกต่างของชุมชนเมื่อเปรียบเทียบกันตลอดจนการเปลี่ยนแปลงระดับของคนในแต่ละสังคมแต่ละกลุ่ม

สาเหตุของความแตกต่างและผลของการแตกต่าง

แม้ว่าชั้นจะมีอยู่ในทุกสังคม แต่รูปแบบของมันจะแตกต่างกันไปขึ้นอยู่กับสังคมและเป็นภูมิภาคที่จะใช้เกณฑ์อันใดเพียงอันเดียว เช่น ความมั่นคง การศึกษา ความกล้าหาญ อำนาจฯลฯ เป็นตัวกำหนดในตำแหน่งทางสังคมให้กับบุคคล มันจะเป็นการช่วย

ได้มากถ้าจะกิดว่า ช่วงชั้นทางสังคมเป็นเสมือนบันไดไปสู่ชั้นสูงสุดในสถานภาพของบุคคล จากชั้นหนึ่งไปสู่อีกชั้นหนึ่ง ช่วงชั้นจะเป็นรากฐานซึ่งสัมพันธ์กับตำแหน่ง บุคคลผู้ซึ่งอยู่ในชั้นต่ำสุดจะถูกมองว่าต่ำต้อยที่สุด เช่นเดียวกับผู้ซึ่งอยู่ในชั้นสูงสุด จะถูกมองอย่างยกย่องชื่นชมในสังคมหนึ่ง ๆ ระดับความแตกต่างที่เกิดขึ้นจะเกี่ยวข้องกับค่านิยมของคนในสังคมนั้น ตำแหน่งของบุคคลถูกกำหนดโดยค่านิยมซึ่งสมาชิกของสังคมได้ให้ไว้ในการแสดงบทบาททางสังคมและใช้เป็นเกณฑ์ในการตัดสินโดยการใช้ค่านิยมแบบอัตโนมัติ (subjective value) อย่างไรก็ตาม การตัดสินอาจพบว่าขึ้นอยู่กับการพิจารณาโดยใช้วัตถุวิสัย (objective value) เช่นเดียวกับด้วย ระบบช่วงชั้นทางสังคมเป็นสิ่งที่เนื่องซึ่งเมื่อทุกคนมีตำแหน่งและตำแหน่งนั้นในทางกลับกันได้แบ่งแยกในพื้นฐานของสิทธิและภาระหนี้

ในแต่ละสังคมการจัดลำดับช่วงชั้นทางสังคมจะแตกต่างกันไป บางสังคมการจัดช่วงชั้นของสังคมมีไม่มาก และคนที่จัดเข้าไว้ในลำดับชั้นหนึ่ง ๆ ก็อาจเปลี่ยนไปเป็นคนในลำดับชั้นอื่น ๆ ได้ง่าย ในสังคมเช่นนี้ได้แก่สังคมเมือง ซึ่งมีอาชีพการงานมากมายหลายชนิด บทบาทของคนในสังคมชนิดนี้มีมาก การแบ่งช่วงชั้นมักจะถือตามอาชีพ โดยเป็นการจัดตามตำแหน่งในทางสังคม ซึ่งจัดให้ตำแหน่งที่มีเกียรติอยู่ในระดับเดียวกันเข้ามาอยู่ในลำดับชั้น (Strata) เดียวกัน พวกที่อยู่ในลำดับชั้นเดียวกันนี้ จัดว่าเป็นชั้นชั้น (Class) เดียวกัน

ในสังคมเริ่มแรกมีนุษย์บังแยกกันอยู่เป็นพวงเป็น派 และเรื่องไม่อยู่กับที่ การจัดช่วงชั้นเป็นไปในรูปการแบ่งงานกันทำ เช่น ล่าสัตว์ เลี้ยงดูสัตว์ หุงอาหาร ฯลฯ โดยคุณลักษณะที่สำคัญคือความสามารถทางเพศของคนในกลุ่มนั้น การจัดช่วงชั้นที่พอกจะมีได้แก่ หัวหน้า พระ พ่อแม่พ่อแม่ และลูกบ้าน เมื่อสังคมเจริญมากขึ้นมีการแบ่งงานกันทำมากขึ้น จะเกิดมีการแบ่งช่วงชั้นในแบบต่าง ๆ มากขึ้น อาจกล่าวได้ว่า เมื่อสังคมมีนุษย์ มีการตั้งหลักแหล่งที่อยู่มั่นคงถาวร จะมีการจัดลำดับช่วงชั้นมากขึ้นกว่าสังคมเริ่มแรก ซึ่งเรื่องไม่อยู่เป็นที่

หน้าที่ประ祐ชน์ของช่วงชั้นทางสังคม (Function of Social Stratification)

อะไร คือ หน้าที่-ประ祐ชน์ของช่วงชั้นทางสังคม การแบ่งช่วงชั้นทางสังคมมีทั้งหน้าที่-ประ祐ชน์โดยตรง (manifest-function) และโดยทางแอบแฝง (latent-function) ซึ่ง

มีผลต่อสังคมทั้งหมดและจะมีผลต่อกลุ่มต่าง ๆ ในสังคม ผลกระทบอย่างใดอย่างหนึ่งเป็นไปในทางที่ยอมรับเป็นประโยชน์ บางอย่างก็เป็นไปในทางปฏิเสธหรือไม่เป็นประโยชน์

หน้าที่-ประโยชน์ของช่วงชนก็เพื่อคงไว้ซึ่งระบบสังคมโดยเป็นกลไก ชั้นบุคคลที่อยู่ในช่วงชนที่ได้รับการยกย่องนับถือของสังคม เข้าใจในบทบาทและภารกิจที่ สิทธิ์ ที่เขาคาดหวังหรือต้องการ ซึ่งเป็นผลจากการมีบทบาทของเข้า ระบบช่วงชนก่อให้เกิดแบบแผนพฤติกรรมของเต็ลงทุกๆ อย่างและสถานภาพซึ่งจะแตกต่างกัน แม้ว่าขาดลักษณะจะมีวัฒนธรรมที่ ฯ ไปที่คล้ายคลึงกัน

ผลงานสังคมในเรื่องรูปแบบและโครงสร้างของสังคมไม่ใช่เป็นตัวเป็นตนข้อตีดังหมด ส่วนที่ไม่ดีหรือไม่เป็นหน้าที่ประโยชน์ย่อมจะมีอยู่ด้วย เช่น การแบ่งงานกันทำเป็นไปโดยความสามารถ ก็จะเกิดการทำงานที่เป็นระบบมีประสิทธิภาพ แต่ก็อาจเกิดความแตกแยกระหว่างคนในอาชีพต่าง ๆ ได้ นักสังคมวิทยามองถึงการแบ่งช่วงชนไม่มีความจำเป็นในระบบสังคม เมื่อสังคมไม่ได้เป็นเครื่องจักร ความจำเป็นในการมีหมู่ นักวิทยาศาสตร์ และอาชีพอย่างฯ เพื่อสนับสนุนความต้องการต่าง ๆ ของสังคม ฉะนั้นสังคมจึงแบ่งฐานะตำแหน่งทางสังคมขึ้น บุคคลจึงจำเป็นต้องผูกพัน ปรับปรุงตนเองให้เข้ากับตำแหน่งหน้าที่ชั้นบุคคลที่อยู่ กระทำ ในบางครั้งหน้าที่ความรับผิดชอบต่าง ๆ ก็ไม่เป็นที่ถูกใจของบุคคล เพราะว่าความแตกต่างในหน้าที่การงานมีมาก ทำอย่างไรความสำเร็จซึ่งจะเกิดขึ้น ? ถ้าคุณเหตุผลเพื่อให้งานบรรลุ เรายังต้องมีระบบการให้รางวัลแก่บุคคลในการทำงานตามตำแหน่งและต้องมีวิธีทางในการกระจายความแตกต่างในรางวัล โดยขึ้นกับตำแหน่งนั้น ๆ รางวัลต่าง ๆ นัยหากที่จะมาเปรียบเทียบกัน และไม่สามารถแบ่งให้ได้โดยเท่าเทียมกัน ผลคือบุคคลผู้ซึ่งทำงานในตำแหน่งที่มีความสำคัญน้อยกว่าได้รับรางวัลน้อยกว่าบุคคลผู้ซึ่งทำงานในตำแหน่งสำคัญในสังคม หน้าที่ประโยชน์ตอบแทนนั้นจะก่อให้เกิดการรวมกลุ่ม รักพากเดียวกัน

รางวัล (ซึ่งรวมถึง ความอบอุ่น ความภาคภูมิใจ ความเคารพในตัวเอง และความเคารพในผู้อื่น) ได้สร้างขึ้นมาเพื่อให้ตำแหน่งนั้นเป็นที่น่าเคารพเชือดี และจะก่อให้เกิดช่วงชั้นขึ้นในสังคมและเป็นสิ่งจำเป็นต้องมีอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้

การจัดลำดับชั่งชั้นทางสังคม (Social Stratification) มี 3 ประเภทใหญ่

1. วรรณะ (Caste)
2. ฐานัคร (Estate)
3. ชนชั้น (Class)

วรรณะ (Caste)

ระบบวรรณะเป็นการจัดลำดับชั่งชั้นทางสังคมโดยเน้นถึงความสมมติของสถานภาพซึ่งจำกัดบุคคลที่จะให้ได้รับสถานภาพสูงขึ้นกว่าเมื่อเข้าเกิด ระบบวรรณะเป็นระบบชั่งชั้นซึ่งมีรูปแบบที่แน่นอนตายตัว

ลักษณะของอย่างของวรรณะ

1. เจ้าของถึงความสมมติของบุคคลในสังคม
 2. สมาชิกในวรรณะหนึ่งสืบทอดกันในวรรณะเดียวกันโดยสมาชิกมีแบบแผนแห่งชีวิตที่แน่นอน โดยการเกิดอยู่ในครอบครัวในวรรณะนั้น ๆ เทกผู้นั้นก็จะเป็นสมาชิกของวรรณะนั้น ๆ ด้วย
 3. ถ้าประพฤติผิดกฎหมายที่ข้อบังคับของวรรณะนั้น ๆ ก็จะถูกขับออกจากวรรณะโดยการกระทำของสมาชิก บุคคลผู้ซึ่งถูกขับจากวรรณะจะเป็นพวกไม่มีวรรณะอีกต่อไป “Lost Caste”
 4. ความสมมติระหว่างสมาชิกในวรรณะหนึ่ง ๆ ถูกจำกัดอยู่ในวรรณะของตนเอง การสมาคมกับคนต่างวรรณะมีภาระถูกห้าม
 5. กฎหมายในแต่ละวรรณะในสังคมหนึ่ง ๆ จะกำหนดไว้ เช่น การแต่งงานจะต้องเป็นไปในวรรณะเดียวกัน
 6. วรรณะจะมีการเขียนขึ้นหรือลงก็ได้ในชั้นแห่งชั่งชั้น จะเป็นหง武功ที่เขียน ไม่ใช่บุคคลใดบุคคลหนึ่งในวรรณะ แต่สิ่งนี้ไม่ค่อยปรากฏ
- ตัวอย่างของระบบวรรณะที่เห็นได้ชัด ได้แก่ อินเดีย ซึ่งมีการแบ่งวรรณะออกเป็น 4 วรรณะใหญ่ ๆ ได้แก่
1. พระราชน ได้แก่ พวgn กับชาชีงที่ได้รับการยกย่องว่าเป็นผู้มีความรู้สูง
 2. กษัตริย์ ได้แก่ พวgn กับ

3. ແພຍ່ ໄກແກ ພວກພ່ອຄາ

๑. ศกร ได้แก่ พากกรรมกง

ซึ่งการดูแลระบบภูมิคุ้มกันเป็นภารกิจที่สำคัญมาก ไม่ว่าจะเป็นการดูแลระบบภูมิคุ้มกันในร่างกาย หรือภูมิคุ้มกันทางภายนอก ซึ่งเรียกว่า ชา-ติ (Ja-ti) และมีมากกว่า 800 ชั้น เมื่อได้รับภารกิจเหล่านี้แล้ว ก็ต้องพยายามและใช้ความสามารถในการต่อสู้เพื่อป้องกันตัวเอง ไม่ให้ถูกทำร้าย ภารกิจทางภายนอกนี้จะต้องมีความต่อเนื่องและต้องมีความตระหนักรู้อย่างต่อเนื่อง ไม่ใช่แค่การต่อสู้ แต่เป็นการดูแลรักษาและรักษาภูมิคุ้มกันให้คงอยู่

នូករាងនៃវរណនេះទាំង ៣ បានដោលពាណិជ្ជកម្មបានដោឡើង នៅ គីឡូបីតី ប្រកាស
ខ្លួយ ក្រុក និងវែរម ចុងមីនេមីងវត្ថុកោះអិនិជ្ជិយ

เจ้าหน้าที่ (Estate)

ฐานนักการเกิดขึ้นตั้งแต่เมื่อปีสมัยกวาง เดิมมีเพียงสูงฐานหินกรวดเท่านั้น ฐานน้ำดังนั้น
นักบัว และฐานน้ำกราบน้ำ ต่อมากายหลังมีเพิ่มขึ้นมา

ระบบฐานนันตร์เป็นระบบที่มีกฎหมายกำหนดผลลัพธ์ให้ทุกอย่างคงที่ทาง ๆ และต่างกันไป เช่น ดวงจันทร์ และพระร่มอิฐที่มีการ สร้างน ให้อยู่แบบคงที่หน้าที่หน้าที่

โดยทั่วไป “ชนชั้น” และ “ฐานนิยม” เป็นคำแทนกันว่า “ชนชั้นกลาง” แต่ในทางนี้เป็น
ชนชั้นเมือง มีความเกี่ยวข้องผูกพันกับการกระทำที่ทางการ เช่น การซื้อกันระหว่างหัวหน้าเขตฯ กับ
เป็นการต่อสู้ของชนชั้น เมื่อจะเรียกว่าการซื้อกันระหว่างฐานนิยมกับคน โดยปกติเรามักจะ
ความแตกต่างของกำลังสองฝ่ายดังนี้ ที่ว่า ฐานนิยมจะสามารถรับได้ดีกว่าคนชนชั้น แต่คน
ชนชั้นจะมีภัยคุกคามมากกว่าคนชนชั้น

မြန်မာစာ (Class)

ในระบบวรรณะ ท่านแห่งทางสังคมลูกกำหันด้วยความกตัญญูให้ตนนี้ได้ถือครองเป็นเจ้าของ

ชนชั้น ของสังคม ประกอบด้วย จำนวน ของ บุคคล ผู้ซึ่ง มี ความ เท่าเทียม กัน ใน ตำแหน่ง ซึ่ง จะได้รับ โดย ความ สามารถ กว่า จะ เป็นไป โดย กำหนด มี โอกาส ที่ จะ เขียน ฐานะ ชั้น หรือ ลง จากราชชั้น หนึ่ง Max Weber ได้ เขียน ถึง “ชนชั้น” ว่า ประกอบด้วย กลุ่ม ของ คน ซึ่ง มี โอกาส ในการ เป็น เจ้าของ ทรัพย์ สิน สภาพชีวิต ความ เป็นอยู่ ภายนอก และ ประสบการณ์ ใน ชีวิต ของ บุคคล ซึ่ง ถูก กำหนด โดย เงื่อนไข แห่ง อำนาจ เพื่อ ช่วย การ จัด ระเบียบ รายได้ และ เศรษฐกิจ Ely Chinoy จำกัด ความ หมาย “ชนชั้น” โดย เน้น ถึง ท่าน เศรษฐกิจ เป็น สำคัญ โดย กล่าว ว่า ได้ แก่ กลุ่ม บุคคล ซึ่ง อยู่ ใน ตำแหน่ง ที่ มี ความสามารถ ในการ จัด ระเบียบ ทาง เศรษฐกิจ จาก คำ จำกัด ความ นี้ เป็น การ สะท้อน ถึง ความคิด ของ Weber และ การ ใช้ คำว่า “ชนชั้น” ของ Karl Marx โดย เขากล่าว เสริม ว่า สมบัติ ของ บุคคล ซึ่ง ได้ แก่ บ่า จัย ที่ ได้ มา ซึ่ง รายได้ จะ ใช้ ใน การ พิจารณา บุคคล แต่ Chinoy ชี้ ให้ เห็น ว่า ความ แน่นอน ของ สมบัติ เป็น สำคัญ ใน การ กำหนด โครงสร้าง ของ ชนชั้น ใน สังคม ตะวันตก ความ แตกต่าง ทาง อารีพ เช่น พวกร่าง ผื่น ผิว ผสม น้ำ คน ขาย ของ เจ้า ของ กิจการ พวกรำ งาน ราชการ มี ความ สำคัญ ใน การ ใช้ เป็น เกณฑ์ แบ่ง ชนชั้น มาก กว่า ที่ จะ แบ่ง เป็น พวกร ที่ เป็น เจ้า ของ ทรัพย์ สมบัติ หรือ พวกร ที่ ไม่ เป็น เจ้า ของ ทรัพย์ สมบัติ

เมื่อกล่าว ว่า ชนชั้น ทาง สังคม ประกอบด้วย จำนวน คน ผู้ซึ่ง มี สถานภาพ โดย เท่า เทียม กัน ใน สังคม ซึ่ง เรา ถือ ว่า เป็น เรื่อง ทั่ว ๆ ไป ตาม ความ คิด นี้ ใช้ กับ กลุ่ม คน ซึ่ง ถูก แบ่ง เป็น กลุ่ม ต่าง ๆ ซึ่ง ได้ แก่ ชนชั้น สูง (Upper Class) ซึ่ง เป็น พวกร ที่ มี สถานภาพ สูง และ มี เกียรติ ชนชั้น กลาง (Middle Class) และ ชนชั้น ท่า (Lower Class) ซึ่ง เป็น พวกร ที่ มี สถานภาพ ท่า สุด และ มี เกียรติน้อย

เกณฑ์ ที่ ใช้ วัด ชนชั้น ของ สังคม (Criteria of Social Class)

1. เกียรติยศ, ศักดิ์ศรี ของ ครอบครัว (family prestige) เกียรติยศ ศักดิ์ศรี ของ ครอบครัว เป็น สิ่ง ซึ่ง ถูก ทดสอบ ถึง ลูก หลาน นับ เป็น บ่า จัย สำคัญ ยั่ง หนึ่ง ซึ่ง ใช้ เป็น เกณฑ์ ในการ วัด โดย เนพะ ใน ชุมชน ที่ คน ใน ถิ่น แหล่ง นั้น รู้ กัน เป็นอย่าง ดี

2. อารีพ (occupation or profession) อารีพ มี ส่วน ในการ วางแผน ฐานะ ใน ตำแหน่ง ทาง สังคม ของ บุคคล โดย ไม่ คำนึง ถึง พื้น ฐาน ของ ครอบครัว ซึ่ง มี ตัวอย่าง จาก บุคคล ผู้ อยู่ ใน ตำแหน่ง ทาง การ เมือง นัก การ ทูต นาย ความ นัก พลัง ฯ

3. ความเป็นเจ้าของความมั่งคั่ง (possession of Wealth) เงินซึ่งบุคคลหรือครอบครัวเป็นเจ้าของและเป็นที่ยอมรับของสังคมในการที่บุคคลฯจะใช้ในชีวิตได้ชนชั้นหนึ่งของสังคม

4. ความเป็นเจ้าของในอำนาจ (possession of power) C. Wright Mills เชื่อว่าบุคคลลูกทุ่ง แบนโกโดยขึ้นกับตำแหน่งในโครงสร้างแห่งอำนาจของบุคคลหรือชุมชน มือทธิพลที่อยู่ติดกับความมั่งคั่งทั่ว ๆ ไป พวากชนชั้นกลางเป็นหัวผู้ให้การตัดสินและพูดติ่งตามระเบียบ พวากชนชั้นทาเป็นผู้ปฏิบัติตามกฎหมาย ทั้งความเป็นเจ้าของความมั่งคั่งและอำนาจจะมีส่วนสัมพันธ์กัน เมื่อมีเงินก็จะมีอำนาจ

5. การมีเวลาว่าง (possession of leisure) Thorstein Veblen ได้เขียนไว้ในหนังสือ “The theory of the leisure class” ว่า พวากชนชั้นสูง (upper class) ซึ่งประกอบด้วยบุคคลผู้ซึ่งมีเวลาว่างอย่างพอเพียงเนื่องจากความอุดหนุนทางการพัฒนา การสร้างเกตุของมีส่วนสัมพันธ์กับความจริงที่ว่า คนซึ่งสามารถมีเวลาและเวลาจากการทำงานอดิเรกจะได้รับเกียรติ ให้รับการยกย่องจากสังคม ในบางส่วนของสังคมชนชั้นสูง บุคคลผู้ดูแลงานแต่งงานแม้จะอยู่ในตำแหน่งสูง บางครั้งก็ไม่อยู่ในพวากชนชั้นสูง เพราะเหตุที่ขาดเวลาว่างเพื่อมีงานอดิเรก

6. สภาพการศึกษาและการประสบความสำเร็จ (education background and achievement) การศึกษามีความสำคัญอย่างยิ่งและใช้เป็นเครื่องตัดสินถูกานภาพของบุคคล โดยเฉพาะอย่างยิ่งในสังคมที่กำลังเปลี่ยนแปลง การใช้ความสามารถอย่างแท้จริงของบุคคลเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งเพื่อที่จะทำให้ตั้งคัดและเรียนรู้ก้าวหน้าตามที่ต้องการ

7. ลักษณะภูมิทัศน์และมาตรฐานการครองชีวิตร่วมกับค่าใช้จ่าย (location of residence and standard of living) ลักษณะภูมิทัศน์และมาตรฐานการครองชีวิตร่วมกับค่าใช้จ่าย แบบหนึ่งชีวิตความเป็นอยู่ของชนชั้นทั่ว ๆ ก็จะต่างกันด้วย โดยที่ชนชั้นหนึ่ง ๆ จะมีแบบแผนชีวิตร่วมกับคนอีกกลุ่มกันในราเช็นเดียวกันและจะต่างกันกับชนชั้นอื่น

ลักษณะภูมิทัศน์และมาตรฐานการครองชีวิตร่วมกับค่าใช้จ่ายในการดูแลและปกติของชนชั้น เช่น ภูมิทัศน์เป็นสิ่งหนึ่งที่ใช้ความแตกต่างของชนชั้น

8. รสนิยม (taste preferences) จะเป็นเกณฑ์อันหนึ่งซึ่งช่วยพิจารณาได้ว่า บุคคลอยู่ในชั้นใดของสังคม เช่น การแต่งกาย การใช้สิ่งของ การพัฒนาฯ

9. การแสดงตนและการยอมรับ (identification and acceptance) การแสดงออกและการกระทำของบุคคลย่อมจะเป็นเครื่องชี้บวกถึงการอยู่ในชั้นใดหรือเป็นการยอมรับของชนชั้นนั้นหรือไม่ หมายถึงการแสดงตนให้ถูกต้องตามชนชั้นที่ตนอยู่ และเป็นที่ยอมรับของชนชั้นนั้น

เกณฑ์ต่าง ๆ เหล่านี้ จะต้องใช้ประกอบกันเพื่อศึกษาถึงบุคคลให้จะอยู่ในชั้นใด ซึ่งมักจะมีความสอดคล้องกัน เช่น การที่บุคคลมีการศึกษาสูงจะมีอาชีพการทำงานที่ก้าวหน้า หรือมีชีวิตความเป็นอยู่ที่สุขสนายเป็นที่ยอมรับของบุคคลในสังคม ฯลฯ

ด้วยสูปดึงเกณฑ์หรือบัญชีที่ใช้ในการศึกษาการแบ่งชนชั้นเพื่อศึกษาว่าบุคคลใดอยู่ในชนชั้นใด หลักสำคัญในการใช้ศึกษาสรุปได้มี 3 หลัก

1. การศึกษาแบบวัตถุวิสัย (Objective Approach)
2. การศึกษาแบบอัตตวิสัย (Subjective Approach)
3. การศึกษาโดยดูจากชื่อเสียง (Reputational Approach)

1. **การศึกษาแบบวัตถุวิสัย** (Objective Approach) การศึกษาโดยวิธีนี้ การวิเคราะห์จะขึ้นอยู่กับบทบาทที่บุคคลแสดงอยู่ นั่นคือ จะเกี่ยวข้องกับรายได้ การศึกษา อาชีพ อาชญากรรม ตำแหน่ง ทรัพย์สินที่บุคคลมีอยู่ ซึ่งไม่ขึ้นอยู่กับความรู้สึก การประเมิน การตัดสิน ซึ่งเครื่องชี้เหล่านี้มีค่าในการวัดมากที่สุด โดยสามารถใช้ศึกษาสังคมทั้งสังคมใหญ่ ๆ ได้

วิธีการแบบวัตถุวิสัย จะศึกษาได้โดยการสุมตัวอย่าง เช่น เลือกหาบุคคลให้ได้ประมาณ 100 คน และผู้ datum ที่มีข้อมูลไว้ให้บุคคลผู้ถูกสุ่มมาเป็นตัวอย่าง การถามคำถาม ทำได้ เช่น ถามว่า

1. พ่อท่านทำงานอะไร ให้บุคคลเจ้าของลงใบ
2. ท่านตั้งใจทำอาชีพอะไร
3. พ่อท่านมีรายได้ต่อปีเท่าไร
4. รายได้เท่าไร ท่านคาดว่าจะได้หลังจากจบการศึกษาแล้ว

๕. ระดับการศึกษาอะไรที่พ่อท่านจบ เช่น มัธยมศึกษา อนุปริญญา ปริญญา
๑๗๗

๖. เมื่อท่านจบการศึกษาแล้วได้

๑๗๗

การสามค่ายตามเหตุการณ์ได้คำตอบที่ชัดเจนนั่นมาใช้เป็นเครื่องแบ่งได้ แต่จะต้อง
ขึ้นอยู่กับความซื่อสัตย์ของผู้ตอบด้วย

ตัวอย่างของความคิดแบบวัตถุวิสัยเรื่องชนชั้น ได้แก่แนวความคิดของ Marx
Marx ยืนยันถึงการปฏิวัติเยอรมัน เนื่องจากความแตกต่างระหว่างชนชั้น ซึ่งได้แก่ ชนชั้น
สูงหรือหมายถึงพوانายทุนผู้อาเบรี่ยน และพวนชนชั้นต่ำหรือกรรมกร คนงานผู้ลูกอา
เบรี่ยน และจนสองชนชั้นมีความขัดแย้งกัน และมีผลอ กมาว่า พว กคนงานจะไม่มี และไม่
เป็นเจ้าของกิจการ ส่วนนายทุนจะได้รับสิทธิและผลประโยชน์ต่าง ๆ

๒. การศึกษาแบบอัตตวิสัย (Subjective Approach) เกี่ยวข้องกับปัจจัยทางด้าน
จิตวิทยาซึ่งขึ้นอยู่กับความรู้สึกของบุคคลที่คิดว่าตนเองอยู่ในชนชั้นใดของสังคม ในแนว
ความคิดแบบอัตตวิสัย สมาชิกของแต่ละชนชั้นได้พัฒนาไปสู่ความสำนึกรูปแบบชนชั้นของตน
(class Consciousness) โดยความรู้สึกที่ว่าตนเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มซึ่งจะมีส่วนร่วมในปัจจุบัน
หรือผลประโยชน์เดียวกันในชนชั้นหนึ่ง ๆ

การวิเคราะห์แบบอัตตวิสัย โดยการให้ผู้ตอบถึงตำแหน่งของตนและคุณรูป
แบบแห่งความไม่เท่าเทียมกันทางเศรษฐกิจโดยขึ้นกับการใช้กลุ่มอ้างอิงเป็นเกณฑ์วัด นั่นคือ
บุคคลที่มีการเบรี่ยนเทียบกับคนอื่น เช่น หัวหน้าก งานผู้ซึ่งอาศัยในแบบที่กรรมกรคนงาน
อาศัยอยู่ในส่วนน าง ก็จะรู้สึกว่าตนเองสูงกว่า เพราะว่ารายได้ของเขามากกว่าบุคคลทั่วๆ
ไปๆ ในครอบครัว อย่างไรก็ตามถ้าเขาเริ่มสามารถก บพากที่มีอาชีพที่กว่าหรือผู้มีรายได้
สูง ก รวมก ดความรู้สึกของเขาระบลี่ยนไป ซึ่งมีผลถึงภูมิรัฐทางชาติฯ นั่นคือ การจะ
ช่วยเหลืออยู่ในช่วงชนิดด้วยตนเองน ะจะอาศัยกลุ่มอ้างอิงเป็นหลักเสมอ

ในการใช้วิธีการแบบอัตตวิสัย เราจะถ้าถึงชนชั้นซึ่งขาดอยู่หรือให้รายชื่อชนชั้น
ต่าง ๆ และให้ผู้ตอบเจาะจงไปว่า เขารอยู่ในชนชั้นใด ผู้ตอบอาจจะตอบตามที่ผู้ถานอา
ถาน เช่น ชนชั้นสูง ชนชั้นกลาง ชนชั้นต่ำ ถ้าผู้ตอบเข้าใจในความหมายของชนชั้นและเคยคุ้น
เคยกับคนส่วนใหญ่ วิธีการแสดงตนถึงชนชั้นจะให้ได้เบรี่ยนกว่า

วิธีการแบบอัตโนมัติ จะทำได้โดยส่วนตัวอย่างแล้วรวมข้อมูลและสร้างคำถ้า
มีข้อ เช่น

1. ชนชั้นอะไรซึ่งท่านคิดว่าท่านเป็นบุคคลในชนชั้นนั้น ? โดยให้เขียนเพียงชื่อชนชั้น
2. ชนชั้นอะไรซึ่งท่านคิดว่าพ่อของท่านเป็นบุคคลในชนชั้นนั้น ?
3. ชนชั้นอะไรในชุมชนที่ท่านอยู่ ท่านเป็นคนในชนชั้นนั้น
4. ชนชั้นอะไรในชุมชนที่พ่อท่านอยู่เป็นบุคคลในชนชั้นนั้น
5. เขียนคำเหล่านี้ไป “สูงระดับสูง” “สูงระดับต่ำ” “กลางระดับสูง” “กลางระดับต่ำ” “ต่ำระดับสูง” “ต่ำระดับต่ำ” แล้วทำเครื่องหมายในช่องที่ท่านอยู่
6. เขียน สูง กลาง ต่ำ ลงไปแล้วทำเครื่องหมายเพื่อแสดงชนชั้นที่ท่านอยู่ และทำเครื่องหมายอีกอันหนึ่งเพื่อแสดงถึงชนชั้นที่พ่อท่านอยู่
7. อะไรที่ทำให้ท่านคิดว่า พ่อของท่านอยู่ในชนชั้นนั้น ท่านใช้ลักษณะอะไรในการกำหนดว่าบิดาอยู่ในชนชั้นนั้น
8. อะไรที่ทำให้ท่านคิดว่าท่านอยู่ในชนชั้นนั้น
9. อาชีพของพ่อท่านทำอะไร ภรรยาซึ่งจะอยู่บ้านกว่า เช่น เป็นนักธุรกิจ ต้องบอกถ้อยว่า ธุรกิจอะไร และตำแหน่งอะไร
10. อาชีพอะไรที่ท่านมีแผนว่าท่านจะทำ

ในการวิเคราะห์ผลงาน ข้อ 1-4 ให้เขียนชื่อ ชนชั้นต่าง ๆ ลงตามที่ผู้ตอบเขียนมา แล้วเช็คจำนวนผู้ตอบว่ามีเท่าไหร่ ข้อ 5-6 ก็เช่นกัน แยกหงส์ของผู้ตอบและของบิดา

โดยทั่วไปแล้ว ในการวิเคราะห์ผลงาน จะมีทั้งวิธีการแบบวัดคุณภาพ และแบบอัตโนมัติเป็นทวากาศชนชั้นทางสังคม เราไม่สามารถใช้เพียงอย่างใดอย่างหนึ่งในการกำหนดเกณฑ์ของสถานภาพทางสังคม

3. การศึกษาโดยใช้มือเสียง (Reputational Approach)

เกียรติยศ คือตัวชี้วัดที่เกี่ยวข้องกับการประเมินค่าของบุคคลที่มีต่อคนอื่น การวัดกระทำได้โดยการสังเกตพฤติกรรมของคนนั้น ๆ ที่แสดงออกต่อสังคม หรือโดยการถามผู้อื่น ผู้ศึกษาอาจเข้าไปในชุมชนเล็ก ๆ เลือกตัวอย่างของผู้อาศัยอยู่นานแล้วแล้วถามบุคคลเหล่านั้นในการจะตัดสินใจของสมาชิกอื่น ๆ ในชุมชน โดยอาจถามถึงว่าเขาเลิงเห็นถึง

ระดับกลางและต่ำกว่าในสังคมหรือไม่ ถ้าเห็นว่าให้แสดงถึงระดับและชื่อของบุคคลบางคนในแต่ละชั้นที่เป็นผลของการทางทางการศึกษาและการตัดสินใจความหมายของ “เกียรติยศทักษิณ” และอาจหมายว่า ทำไม่ดีจะถูกดู不起 ในชั้นชนน้อยอย่างที่ทำ

เท่านั้นก็เพียงสำหรับการตัดสินใจของบุคคล ถ้าเงื่อนไขที่สามารถมาลงจัดทั้งผู้บุกรุกและผู้ถูกบุกรุก เช่น มาตรฐาน และผู้บุกรุกเชิงเดียวในการประเมินผลลัพธ์ กันหรือจากลักษณะ บริการและใช้ได้เพียงกลุ่มสังคมเด็ก ๆ ซึ่งมีลักษณะวัฒนธรรมที่ เหมือนกัน และร่วมกัน ซึ่งมีการยอมรับชั้นแห่งเกียรติยศอย่าง

บริการ ความสามารถและเงินเดือน สามารถใช้ในการกำหนดค่าความสำคัญพื้นฐานของ เกียรติยศ ซึ่งเสียงของกลุ่มอีก สองบทบาท

ความไม่เท่าเทียมในศักดิ์ศรีเกียรติยศ (Inequality of prestige)

จะมีหลักในการตัดสินใจเกียรติยศทักษิณ คือ

1. ชนกัญญาเรียกตัวเองอาชีพ
2. เกียรติชูตั้งตระหง่านชุมชน

เกียรติชูตั้งตระหง่านชุมชน (occupational prestige)

ทักษิณเกียรติยศมีส่วนสนับสนุนภาระให้และการศึกษาของผู้ที่ทำงาน แต่มีข้อที่ นำเสนอเช่นเดียวกับมนต์เสน่ห์ คือ มีทักษิณกว่ารายได้ แต่สัปปะหรือกับนักธุรกิจ ขึ้นก็ต้องต่อสู้มากกว่า เนื่องจากต้องต่อสู้มากกว่า

เกียรติชูตั้งตระหง่านชุมชน

ในปี 1930 W.L. Warner ได้สำรวจงานได้ทำการศึกษาชุมชนที่ Newburyport หัวเมืองที่เรียกว่า Yankee City และชานมหานคร Morris หรือ Jonesville Illinois

จากการศึกษาพบว่า คนในชุมชนที่มีความเป็นอยู่คล้ายกัน โน้มเอียงที่จะใช้เกณฑ์ อย่างเดียวกันในการประเมินบุคคลอื่น ในระดับผู้มีรายได้ต่ำเงินเป็นเกณฑ์สำคัญกว่า แต่ก็ริยา รสนิยม และพื้นฐานของครอบครัวเป็นเกณฑ์ที่ใช้ในระดับสูงกว่า ลองพิจารณาทั้งชุมชน อาร์เซนเป็นพนักงานที่สำคัญที่สุด สำหรับเกียรติยศเป็นประเต็จรองลงมา ใน Jonesville ขนาด

ของรายได้ที่มากของรายได้ ลักษณะของที่อยู่อาศัย เพื่อบ้าน การศึกษา เป็นสิ่งที่ตามมาหลังจากอาชีพ พื้นฐานครอบครัวเป็นส่วนสำคัญใน Yankee City

ชนชั้นทางสังคมของ Warner ซึ่งที่จริงควรเรียกว่า ชั่วชนชั้นทางเกียรติศักดิ์ศรี (Prestige Strata) พวกระดับสูงเป็นกลุ่มซึ่งผูกพันกันโดยมิตรภาพและการแต่งงาน

แบบแผนของชีวิตของบุญญาชน (life styles of elites)

พวกรุ่นบุญญาชนเหล่านี้จะอยู่ในถิ่นที่หรูหราและมีราคาแพงและเป็นถิ่นซึ่งพวกรุ่นเกิด ภายนอกบ้านจะตกแต่งอย่างสวยงาม เสื้อผ้าก็จะต่างจากของคนทั่วๆไป สีของที่ช้อหานี้จะมีราคาแพงกว่าและจะใช้ไปในทางฟุ่มเฟือยฟุ่มฟิ้ว

ทรงกันข้ามกับพวกรุ่นกลาง และพวกรุ่นนี้ตั้งใจดำเนินชีวิตแบบเดียวกันมาหากว่าอนาคต

โลกของคนงานกรรมกร (Blue-Collar World)

เนื่องจากลักษณะของชนชั้นต่ำ ค่านิยมและพฤติกรรมของแต่ละชาติ แต่ละกลุ่มศาสนา ชุมชน ลักษณะที่กะล่าวถึงชนชั้นต่ำเป็นแท้เพียงพื้นฐานทั่วๆไป

พวกรุ่นงานกรรมกรจะสนใจการเมือง การสวัสดิการ แรงงาน ในเมืองเกี่ยวข้อง กับผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ พวกรุ่นนี้ตั้งใจเป็นพวกรุ่นที่หัวก้าวไว้พวกรุ่นกลางและชนชั้นสูง ความสัมพันธ์ระหว่างสามีภรรยาแม้จะขาดความอบอุ่น ขาดสื่อสัมพันธ์ อัตราการหย่าร้างและแยกกันอยู่มีจำนวนสูง พวกรุ่นนี้ตั้งใจมีส่วนร่วมในชุมชนน้อยกว่าพวกรุ่นกลาง ส่วนการศึกษา ค่านิยม ของเขาก็เพื่อการทำงานและเศรษฐกิจ

คนจนซึ่งไม่มีเกียรติหรือชื่อเสียง (The disreputable poor) ซึ่งเป็นบุคคลชั้นต่ำกว่าพวกรุ่นงานกรรมกรทั่วๆไป

1. The dregs ได้แก่พวกราชเช้านัก ซึ่งไม่ได้รับการเห็นใจจากคนทั่วๆไป ในสังคม เป็นพวกราชต์ ซึ่งเป็นพวกรุ่นกลุ่มน้อยที่อพยพเข้ามา

2. New comers ได้แก่ พวกราชชิก ซึ่งอพยพเข้ามาอยู่โดยไม่มีทุนรอนและไม่มีความสามารถในการทำงาน ส่วนมากจะเป็นพวกราชนา

3. Skidders ได้แก่ พวากทิคเหล้า ยา โรคจิต
4. The infirm ได้แก่ พวากด้อยความสามารถ พวากบัญญาก่ออัน

ชนชั้นทางสังคมเป็นสื่อมอนิเตอร์วิเคราะห์ชนบุคคลเหล่านี้

ตำแหน่งชนชั้นของบุคคลกล้ายเป็นวิถีชีวิตของเข้า โดยมีอิทธิพลท่อรูปแบบของทัศนคติและค่านิยม ความคิดทางการเมือง พฤติกรรมที่ไปขวางเขา สิ่งซึ่งจะแสดงให้เห็นได้ คือ

1. ความแตกต่างของชนชั้นในจำนวนเด็กที่เกิดในครอบครัวต่าง ๆ ซึ่งอาจมีวิถีชีวิต ตามแบบของครอบครัวของเข้า ซึ่งเกิดจากการเรียนรู้ของเขาร่อง
2. ชนชั้นจะแตกต่างกันเนื่องจากค่านิยมซึ่งชั้นกับการศึกษาในระดับต่าง ๆ
3. จะมีความสัมพันธ์ระหว่างตำแหน่งของชนชั้นและพฤติกรรมทางการเมือง
4. การมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางศาสนาจะผูกพันกับชนชั้นหนึ่ง ๆ ของสังคม
5. ชนชั้นทางสังคมใหญ่ ๆ ทั้งสาม อันได้แก่ ชนชั้นสูง ชนกลาง และต่ำ แต่ละชั้นมีแนวโน้มในการประพฤติตามบันทึกฐานและระบบค่านิยมที่ขึ้นมาด้วยปัจจัยทางสุขและความพอใจต่างกันไป

ชั้นชั้นและโครงสร้างสังคม

Seymour M. Lipset ได้ใช้ให้เห็นถึงว่าสังคมอเมริกามีสิ่งสำคัญ 2 ประการ คือ เศรษฐกิจและอำนาจ นิบทบาทสำคัญในการกำหนดความแตกต่าง

อำนาจ ชั้นชั้นเป็นผลจากความไม่เท่าเทียมกันในการกระจายอำนาจ คำตามที่ควรจะยกชั้นตามได้แก่ “ใครมีอำนาจมากที่สุดในสังคม ?” คำตอบที่จะได้มี 2 ชนิด

ก. พวากบัญญากชนจะมีอำนาจ

ข. อันจากได้กระจายไปอย่างกว้างขวางและไม่มีกลุ่มใดเฉพาะที่ผูกขาดอำนาจ

พวากที่สนับสนุน “บัญญากชน” กล่าวอ้างว่า อำนาจในทางการเมืองและเศรษฐกิจ เป็นสิ่งสำคัญของสังคมซึ่งอยู่ในชั้นแห่งความเจริญก้าวหน้าในการอุตสาหกรรม ในเมือง การเมือง รัฐบาลมีอำนาจเพื่อจะได้ใช้อำนาจในการควบคุมอย่างมีประสิทธิภาพ และเนื่องจากว่า รัฐบาลเป็นผู้บริโภคที่ใหญ่ที่สุด ซึ่งหมายความว่ารัฐบาลได้เกี่ยวข้องในระบบเศรษฐกิจระดับชาติ ไม่เหมือนกับระบบเริ่มแรกในประวัติศาสตร์ บทบาทของรัฐบาลใน

แบบประเพณีนิยมไม่ได้เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจซึ่งแตกต่างกันบัญญับนั้น รัฐบาลได้ตัดสินใจ ให้เข้าเกี่ยวข้องกับระบบเศรษฐกิจทั้งโดยทางตรงและทางอ้อม เมื่อมีการพัฒนาเช่นนี้ ความจำเป็นในการมีหثارจึงได้บังเกิดขึ้น ซึ่งพวาน์ได้วางรากฐาน และมีปัญญาชนของตนเอง ซึ่งก็มีผลถึงอำนาจทางการเมือง

ในแง่ของการเศรษฐกิจ กิจการใหญ่ ๆ สองสามชนิดที่ผูกขาด โดยที่ผู้ดำเนินงานก็เกี่ยวข้องกับการมีกำหนดแห่งสูงชี้จะสามารถควบคุมกิจการทั้งปวงของประเทศ ปัญญาชนจะกุมอำนาจนั้น และเป็นไปโดยถูกต้องตามกฎหมาย

การเปลี่ยนแปลงในอเมริกาในระยะ 70 ปีที่ผ่านมาไม่แนวโน้มที่จะดึงอำนาจทั้งสองเข้ามาร่วมกัน ผู้นำทางเศรษฐกิจขึ้นกับผู้นำทางการเมือง

ผู้นำทางการเมือง การทหาร และเศรษฐกิจ ผูกพันกันและขยายอำนาจร่วมกัน วิถีทางหนึ่งแห่งการขยายได้แก่ การผูกขาดอำนาจในสังคม นั้น ตำแหน่งส่วนราชการสูงก็ มีแนวโน้มในการผูกขาดโดยบัญญาชนและได้นำมาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการควบคุม ในทางเช่นนี้ บัญญาชนสามารถกำหนดคุณภาพของผู้เข้ามาเกี่ยวข้องในวงการของตน สถานศึกษา ที่ศูนย์รวมบัญญาชน เพื่อที่จะแบ่งเขตการสังคม ผลที่สุดก็จะแบ่งแยกบัญญาชน ต่างหาก ลักษณะเช่นนี้เหมือนกับกลุ่มของพวกขุนนางศักดิ์ิน

พวานกพหนนิยมซึ่งไม่เห็นด้วยกับที่ว่าอำนาจของบัญญาชนจะมีมากในสังคม และแย้งว่า สังคมอเมริกาได้เปลี่ยนแปลงไปในลักษณะที่มีความแตกต่างของชนชั้น โดยคุณจากบัญญาช่างตัว ชนชั้นต่าง ๆ ไม่มีความเท่าเทียมกัน เนื่องจากผลผลิตของระบบอุตสาหกรรม ทำให้สังคมอเมริกามีความมั่งคั่ง อันตรายไม่ใช่มาจากอำนาจของบัญญาชน แต่มาจากความไม่เท่าเทียมกันในความมั่งคั่ง การศึกษาของมวลชน ที่อยู่อาศัย รสนิยม ซึ่งทำให้มีความแตกต่างระหว่างชั้นทางสังคมและระหว่างบุคคล

ในระดับการเมือง นักพหนนิยมเห็นว่า บัญญาชนไม่เป็นอันตราย กลับเห็นว่า ในระบบการเมืองจะมีกลุ่มอิทธิพล ซึ่งจะเป็นผู้ตัดสินทางการเมือง

รายได้ (Income) รายได้และอาชีพมีความสัมพันธ์ท่อการวัดช่วงขึ้น เพราะว่า ชนชั้นเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับเงิน และเงินได้มาอย่างไร อย่างไรก็ตามไม่ว่าเงินหรือการใช้จ่าย ก็อาจเป็นการเพียงพอที่จะอธิบายถึงโครงสร้างของชนชั้น

รายได้และอาชีพมีส่วนสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และยังสัมพันธ์กับการศึกษาอีกด้วย ด้วยบุคคลยังมีการศึกษามาก อาชีพก็ย่อมดีกว่าด้วย และรวมถึงเงินในการใช้สอย

อาชีพ (Occupation) ในภาระคดีชนนี้ อาชีพไม่เพียงแต่เป็นส่วนประกอบของรายได้ แต่ยังสัมพันธ์กับการศึกษาและสถานภาพซึ่งตัดสินหรือถูกพิจารณาโดยชุมชนนั้น ๆ อาชีพเป็นเหมือนการทำมาหากินของชีพ ซึ่งใช้เป็นเครื่องชี้ถึงความเป็นอยู่และระดับของเกียรติศักดิ์และศักดิ์ศรี North และ Hatt ได้ศึกษาถึงอาชีพที่มีเกียรติโดยสูงต่อไปยัง โดยตามถึงทำเน่งที่มีเกียรติใน 90 อาชีพ คำศัพท์ได้ ก็อ นักฟิสิก ไครมิอาชีพนั้นเป็นอาชีพที่มีเกียรติสูงสุด และอาชีพขั้นรองเท่า จะต่ำสุด ในระหว่างสองช่วงนี้อาชีพรับราชการ มีเกียรติสูง ตามมาก็ได้แก่ เสมียนบวิษัท...พวกรคนงานมีผู้มี แล้วผู้มีผู้ ฯลฯ การศึกษาของ North และ Hatt มีผลเช่นเดียวกันทั้งในองค์กร อาชีพ เยอรมัน และญี่ปุ่น

ในสังคมอุตสาหกรรม อาชีพมีความสัมพันธ์กับสถานภาพทางสังคม จากการศึกษาอาชีพจะมีส่วนสัมพันธ์กับลักษณะของชนชั้นอย่างน้อยที่สุด ก็ในชั้นกลางและชั้นต่ำ อาชีพรับราชการจะเป็นพวกรชั้นกลาง และพวกรชั้นไม่ผิดชอบ จะเป็นพวกรชั้นต่ำ พวกรชั้นสูง อาชีพมีอาชีพหนึ่งคือ หัวเรืออาชีพที่ไม่เหมือนกันได้

มีการกล่าวว่า อาชีพยังไม่เพียงพอที่จะบรรเมินฐานะทางเศรษฐกิจ เพราะว่าในอาชีพหนึ่ง ๆ มีความแตกต่างกันในอาชีพนั้น ๆ อีกมาก

โครงสร้างของอาชีพ ใช้เปลี่ยนแปลงไปเป็นผลสะท้อนจากความต้องการของระบบเศรษฐกิจอาชีพของพวกรู้ไม่ต้องใช้ความชำนาญ และพวกร้าวไร้ความสามารถให้ลดลงในขณะที่อาชีพรับราชการและทำบริษัทจะมีมากขึ้น

เชื้อชาติ (Race) ในอเมริกา เนื่องจากบุคคลเรื่องเชื้อชาติเท่านั้นที่ทำให้คนผิวขาวกับคนผิวน้ำมีชั้นทางเศรษฐกิจที่ต่ำสุด เนื่องจากสถานภาพที่สุดด้วยกัน และในทำเนินที่ไม่มีอำนาจที่สุด เชื้อชาติเป็นตัวกำหนดสภาพสังคม เศรษฐีจังและการเมืองซึ่งเกี่ยวข้องกับสถานภาพที่ติดตัวมาแต่กำเนิดมากกว่าความสามารถของคนเอง

ອັກຖະ

ຮະບບ່າງໜີ້ຂອງອັກຖະ ມີລັກນະທີ່ຄ້າຍຂອງສຫວັນແລະວິນເດີຍ ແມ່ນອນຂອງສຫວັນໃນໂຄງສ່ວັງຂອງໜີ້ ແມ່ນກັບອິນເດີຢືນສ່ວນທີ່ວ່າເປັນຮະບບ່າມີຢັດຫຸ່ນ ຫີ້ນອູ່ກັບເກຣທີ່ທີ່ວ່າເປັນສິ່ງທົກທອດສືບຕໍ່ອັກນຳໃນປະເທດອັກຖະຮະບບ່າງໜີ້ ຈຶ່ງໄໝໃຊ່ຮະບບ່າມີຢັດຫຸ່ນ ອູ່ນີ້ ອູ່ນີ້ໄດ້ເປັນສິ່ງທີ່ຈີ່ງໃຫຍ່

ການພັນນາຈາກຮະບບັດກົດນາມາສູ່ຮະບບອຸດສາຫກຮຽມ ໄນໄດ້ທຳໃຫ້ພື້ນຖານເກີຍກັບຮະບບັດກົດນາຫມົດໄປທີ່ເດືອນ ປະເພດ້ອັນນົ່ວ່າ ດັກຍັງຄອງຍູ່ ທີ່ເປັນຜລສະຫຼວນຂອງຮະບບ່າງໜີ້ແບບສັກດິນາ ການປົກປອງໃນຮູ່ປະປົມບຸຮານາຢູ່ສີທີຣາຊ ທີ່ມີຂຸ້ນນາງ ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນແລະຮວມທີ່ສັກສົນກາພທີ່ແທກຕ່າງກັນອ່າງຫັດເຈັນໃນສັງຄົມ

ໜີ້ນີ້ໃນອັກຖະມີແນວໂນັ້ນທີ່ຈະປົດ ໜີ້ນີ້ແລະຂຸ້ນນາງຈະກລາຍເປັນສິ່ງຄວບຄຸ້ກັນ

ທີ່ວ່າໜີ້ນີ້ມີຢັດຫຸ່ນ ແມ່ວ່າຈະມີໜີ້ນີ້ກົດຕົ້ນໃນສົມຍັດຕວະຮະທີ່ 17-18 ແຕ່ກີ່ໄໝສາມາດທຳລາຍລ້າງພວກຂຸ້ນນາງ ນອກຈາກນີ້ພວກຫີ້ນີ້ກົດຕົ້ນຢັງພອໄຈ ເພຣະຕ້ອງການທີ່ສິ່ງກາຣີ້ມາໃນຜລປະໂຍ້ນນັ້ນບາງອ່າງທີ່ພວກຂຸ້ນນາງອນຸຍຸາທີ່ໄໝ

ອັກຖະມີມາກວ່າໜີ້ນີ້ປະເທດໃນຮະບບນກາຮັດລຳດັບຂ່າງໜີ້ ເຊັ່ນເຄີຍກັບສັງຄົມອື່ນທີ່ມີຂຸ້ນນາງແລະໜີ້ນີ້ຢູ່ໃນສັງຄົມ

ບໍ່ຢູ່ໃຫຍ່ນີ້ເພີ່ມສ່ວນນ້ອຍ ອຳນາງທາງເສດຖະກິດເປັນສິ່ງທີ່ຄວາມພິຈາລະນາ ບໍ່ຢູ່ໃຫຍ່ນີ້ໄປເກີຍຂອງໃນບົຮັດໃຫຍ່ໃນສູ້ນະຜູ້ບໍລິຫານ ຜູ້ທັດສິນໃຈ

ອຳນາຈາກເຮືອງຂອງບໍ່ຢູ່ໃຫຍ່ນີ້ ຈະມີພວກຫີ້ນີ້ກົດຕົ້ນແລະກ່ຽວມ່ວນເຊັ່ນພຽງແຕ່ ພຣະກຣມກ ພຣະອອນຸຮັກຍືນ (Conservative) ໂດຍມີພວກຂຸ້ນນາງ ແລະໜີ້ນີ້ກົດຕົ້ນຮະຕັບສູງເປັນຜູ້ຄວບຄຸມ

ໂດຍທີ່ໄປ ຕໍ່ແທນ່ງໜີ້ນີ້ກົດຕົ້ນໂດຍ ກາຮັດກົດຕົ້ນ ອາຊີ່ພ ຮະບບວົງຄົງຢູ່າຕີແລະຮວມບັນຫຼາງ

ໃນອັກຖະຮະບບນກາຮັດກົດຕົ້ນໄດ້ໂຄກສເທົ່າໃນສຫວັນຈົກເງື່ອນໄຂທີ່ກ່າວມາແລ້ວ

ລາຕິນອເມົຣິກາ (Latin America)

ໃນອົດຕືກ ໜີ້ນີ້ສູງຈະເປັນເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ທຳການເກຍທຽມກຣຣມ ບໍ່ຈຸບັນໜີ້ນີ້ແປ່ລື່ນນາສູ່ຮະບບເສດຖະກິດອຸດສາຫກຮຽມ ອພຍພເຂົ້າສູ່ເມືອງ ເປັນເຈົ້າຂອງກິຈການ ກາຮັດກົດຕົ້ນກົດຕົ້ນ ກົດຕົ້ນກົດຕົ້ນ ກົດຕົ້ນກົດຕົ້ນ ກົດຕົ້ນກົດຕົ້ນ

ชั้นชั้นที่ ๑ เด็กที่เกิดในกลุ่มชนชั้นค่า มีโอกาสเปลี่ยนมาเป็นชนชั้นกลางได้ง่าย
ชั้นเดื่องจากความสามารถทางการศึกษา จึงเป็นผลทำให้มีชนชั้นกลางเพิ่มมากขึ้น

อินเดีย

สามพันปีมาแล้ว ระบบวรรณะของอินเดียยังคงอยู่ท่ามกลางความเปลี่ยนแปลงที่
เกิดขึ้นในปัจจุบัน แม้ว่าจะมีการติดต่อกันนานาประเทศในปัจจุบันก็ตาม แต่ยังไม่เปลี่ยน
แปลงเนื้อหา

1. ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นในอินเดียเป็นระบบที่แน่นอน ยึดมั่น
2. พนฐานการถ่ายทอดครอบครัว

ความสำนึกในชนชั้น และสถานภาพที่ไม่แน่นอน (class consciousness and status inconsistency)

ผลกระทบความสำนึกในชนชั้นต่อพฤติกรรม สามารถพิจารณาได้ 2 ทาง

- ก. ความสำนึกในชนชั้น หมายถึงว่า แต่ละบุคคลสำนึกมากหรือน้อยซึ่งช่วงชั้น
เหล่านี้ในระบบชั้นคนสัมพันธ์กับระบบ ในความหมายนี้ บุคคลสำนึกถึงชั้นของตน และ
สำนึกว่าการกระทำของเขามีผลโดยตรงต่อตำแหน่งชั้นนั้น ๆ ในอีกความหมายหนึ่ง
- ข. บุคคลอาจไม่สำนึกในชนชั้น แต่พฤติกรรมของเขากลับมีรูปของชน
ชั้น ถ้าจะกล่าวก็คือ พฤติกรรมของเขาระบุตัวเองว่า เขารู้บางสิ่งเกี่ยวกับตำแหน่ง
ที่เขาดำรงอยู่

เป็นความจริงทว่าชั้นนี้มีผลต่อพฤติกรรมของมนุษย์ แม้ว่าบุคคลนั้นจะสำนึก
ถึงหรือไม่ก็ตาม ซึ่งจะศึกษาได้ในเรื่องต่อไป

1. สังคมประถม (socialization)

ความแตกต่างของชั้นเริ่มต้นเดิม โดยอิทธิพลของพ่อแม่ ครู กลุ่มต่าง ๆ
ซึ่งเด็กได้มีการเรียนรู้ตามสภาพแวดล้อมทางสังคม ซึ่งเด็กจะได้รับการเรียนรู้ ได้รับการ
อบรมแทบทั้งกัน หรือจะพูดว่าความแตกต่างเป็นผลจากชั้น บิตามารดา ซึ่งอยู่ใน
ชั้นกลาง มีแนวโน้มที่จะไม่เข้มงวด ในขณะที่พวกรุ่นต่อจะเด็ดขาดกว่า และในการ
ลงโทษก็จะมีวิธีการที่ต่างกันโดยที่พวกรุ่นต่อจะลงโทษโดยการเพียงตี ซึ่งชนชั้นกลางจะไม่
นิยม

ในระยะแรกของชีวิต เด็กจะเรียนรู้ในพื้นฐานของชีวิต เช่นว่า เขานี่ใครและทำอะไรให้เขาจะเรียนรู้ถึงความแตกต่างระหว่างการมีความสุข ความอบอุ่นและความชั่ว จากประสบการณ์ เด็กจะพัฒนาความคิด จินตนาการของเขาง่ำเป็นผลลัพธ์ท่อนจากตัวเขายก บุคคลอื่น จากพื้นฐานนี้ก่อให้เกิดพฤติกรรมและความほぼอย่างเดียวกัน ซึ่งกระบวนการเรียนรู้นี้จะค่อยเป็นค่อยไปโดยตนเองจะไม่รู้ตัว ไม่เหมือนกับการเรียนรู้ที่นั่งสืบในชั้นเรียน

เด็กชนชั้นกลางได้เรียนรู้วิธีการต่าง ๆ จากสังคมรอบตัวเขาร่วมการเรียนรู้นี้มิใช่ เป็นไปเพื่อการแข่งขัน แต่เพื่อร่วมกัน และการเรียนรู้ตามสภาพแวดล้อมนี้ เด็กจะมองถึง โลกของเขาว่า ไม่ได้ขึ้นอยู่กับโชคชะตา แม้ว่าบางครั้งอาจจะให้ชัยชนะเมื่อเกิดความผิดพลาด

ส่วนเด็กชนชั้นที่จะเรียนรู้ตามสภาพแวดล้อมที่ต่างกันไป ซึ่งเด็กอาจถูกบังคับ จำกัดอย่างมาก ครุ ที่ร่วม

ส่วนความほぼอย่างเด็กในชั้นต่าง ๆ ก็จะต่างกันไปขึ้นอยู่กับปัจจัยภายนอก ซึ่ง ได้รับจากความเป็นจริงที่เข้ามาซึ่งอยู่

2. การมีส่วนร่วมในสังคม (Social participation)

จากการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนี้พากชนชั้นต่าง มีส่วนน้อยมาก ในการร่วมกับสังคม เมื่อเทียบกับชั้นกลางและชั้นชั้นสูง พากชนชั้นต่ำมักจะมีเพื่อนน้อยกว่าและการสังสรรค์จะ เป็นในหมู่จำกัด ทั้งนี้อาจเนื่องจากเศรษฐกิจรัดตัว จำเป็นต้องหาเลี้ยงชีพด้วย

3. ชั่วชั้นและการเปลี่ยนแปลงสังคม (Stratification and Social Change)

การเปลี่ยนแปลงในสังคมจะมีผลถึงชั่วชั้นและการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ นี้ มีส่วน สัมพันธ์กับชั่วชั้นซึ่งสามารถแยกพิจารณาได้ คือ

การเปลี่ยนแปลงในชาติที่กำลังพัฒนา (Change in Developing Nations)

สิ่งที่น่าสนใจเกี่ยวกับกระบวนการพัฒนาสังคมหรือการที่ให้คำแนะนำใหม่เสมอ (modernization) ในอเมริกา และเอเชีย ซึ่งได้รับประสบการณ์จากตะวันตก ในการนี้ของ ชั่วชั้นก็เช่นเดียวกัน

ชาติค่าง ๆ เหล่านี้เป็นสถาปัตยกรรมโดยพากุนนาง ในอินเดียและประเทศไทยส่วนมากในอัหริการบัญญาชนได้แก่พากที่ส่งมาปกครอง ซึ่งพากนี้จะอยู่ในชนชั้นที่เหนือกว่าคนที่เป็นเจ้าของประเทศไทย เมืองมีเกียรติ์ตาม ในการติดเนริกา บัญญาชนประกอบไปด้วยพากศักดินา (feudal) ชั้นนาเจ้าของที่ดิน (landowning nobility) ซึ่งโครงสร้างนี้ค่อนข้างจะเป็นช่วงชั้นที่ตายตัว และเป็นบันไดมีลักษณะชัน (steeply pyramid) บัญญาชนที่มีอำนาจมีเพียงจำนวนน้อย ซึ่งอยู่บนส่วนสูงสุดของบารมิจ และที่เหลือซึ่งเป็นคนส่วนมากของประเทศไทย เป็นพากชาวนา

จากการผลสัมฤทธิ์ของการผลักดันทางสังคมค่าง ๆ การจัดแข่งขันคงอยู่เป็นการทำท้าทายในสังคม ซึ่งมีผล คือ มีการปรับปรุง ตัวแทนสังคมที่สำคัญในการเปลี่ยนแปลง ได้แก่ พากซึ่งเป็นชนชั้นกลางใหม่ของประเทศไทยซึ่งจะต้องเข้าใจว่า ชนชั้นกลางเช่นนี้ ไม่ใช่แบบชั่ง磅ในประเทศไทยพัฒนาแล้ว แต่เป็นชนชั้นกลางซึ่งมีอยู่ในสมัยเริ่มแรกของประเทศไทย เป็นกลุ่มซึ่ง Marx เรียกว่า Bourgeoisie ในประวัติศาสตร์ของตะวันตก กลุ่มนี้ประกอบด้วยพากที่เป็นเจ้าของกิจการทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีอำนาจทางเศรษฐกิจและเป็นผลิติการเมือง เพื่อว่าจะได้รักษาตำแหน่งของตนไว้อย่างมั่นคง

พากชนชั้นกลางในประเทศไทยที่กำลังพัฒนา ปัจจุบันไม่ใช่พากเจ้าของกิจการ แต่จะเป็นพากที่ทำงานแทนความครุ นักการเมือง ทหาร ซึ่งส่วนประกอบของชนชั้นจะต่างจากตะวันตก เพราะว่าการเปลี่ยนแปลงทางค้านเศรษฐกิจ และมืออาชีพอื่น ๆ ที่สำคัญกว่า และเนื่องจากการช่วยเหลือทางเศรษฐกิจ และเครื่องมือต่าง ๆ เป็นไปได้อย่างมากสำหรับประเทศไทยที่กำลังพัฒนา รัฐบาลมีส่วนช่วยให้กิจการค้า ทางเศรษฐกิจสามารถลุ่วไปได้มากกว่าบุคคลแต่ละคนได้ทำ

ชนชั้นกลางเปลี่ยนจากซึ่งเคยเป็น ในตะวันตกกลุ่มชนชั้นกลางที่ทำกิจการซึ่งช่วยให้กิจการปฏิวัติทางสังคมในประวัติศาสตร์ ปัจจุบันชาติที่กำลังพัฒนา หน้าที่เข่นนี้เป็นของชนชั้นกลางเช่นกัน การแสดงบทบาทของชนชั้นกลางก็ได้รับความสำเร็จในการพัฒนาจากสังคมแบบประเทศมีมาเป็นความนำสมัย และเพื่อกิจการมีอำนาจและการบังคับ กลุ่มนี้ซึ่งส่วนมากได้รับการศึกษาจากตะวันตก ซึ่งต้องท้าทายต่อชนชั้นที่สนับสนุนพากุนนางเก่า เขาจะได้ชัยชนะโดยที่ทำความเชื่อมั่นแก่มวลชน ซึ่งคนพากันนี้ในอนาคตจะมีส่วนผูกพันต่อกิจการสำเร็จของชนชั้นกลาง อุดมการณ์ รายได้ ความสำเร็จเหล่านี้ได้ถูกเป็นชาตินิยม

อย่างไรก็ตามก่อนการพิจารณาบทบาทของชาตินิยมในกระบวนการนี้ มาพูดถึง
ชั้นชั้นอื่นของสังคมซึ่งไม่นิยมการเปลี่ยนแปลงพวกผู้ปกครองซึ่งไม่ประณاةต่อการเปลี่ยน
แปลงซึ่งเคยมีอำนาจที่ไม่จำกัดและอำนาจซึ่งมั่นคงกว่า โดยการมีประเพณีเป็นส่วนค้ำจุน
เข้าสามารถตอบโต้ต่อการเปลี่ยนแปลงได้หลาย ๆ ทาง คือ เข้าสามารถต่อต้านการเปลี่ยน
แปลงทั้งหมด และเข้าอาจทำไม่สนใจและคงตำแหน่งของตนไว้และครามาทำอะไรไม่ได้
ในการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงนี้ ถ้าเข้าเพียงสูญเสียทุกอย่าง ในอีกรูป เข้าอาจตอบโต้
ต่อการเปลี่ยนแปลงและพยายามเข้ากันให้ได้กับการเปลี่ยนแปลง และจะยึดตำแหน่งภายหลัง
การเปลี่ยนแปลงปรากฏขึ้น ไม่ว่าทางใด ๆ ผู้ปกครองแบบประเพณีนำมั่นคงะทะหนักถึงการ
เปลี่ยนแปลงเมื่อมันปรากฏขึ้นเท่านั้น จะไม่มีความคิดริเริ่มในการเปลี่ยนแปลง

พวกราชนาซึ่งอยู่ในชั้นต่ำสุดก็เช่นกัน ไม่ใช่บุคคลผู้ริเริ่มการเปลี่ยนแปลงและ
ไม่มีส่วนร่วมการตัดสินใจในสังคม

ชั้นชั้นกลางใหม่ซึ่งปรากฏขึ้นมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาสังคม ซึ่งเป็น¹
พลังให้เกิดชาตินิยม

การพัฒนาในชาติใหม่ มีส่วนสัมพันธ์อย่างยิ่งกับชั้นทางสังคม พิจารณา
เบื้องหลังบัญหาเศรษฐกิจ การเมือง และสังคม ซึ่งประเทศเหล่านี้ได้เผชิญ การปฏิวัติ
ทางสังคมได้บังเกิดขึ้น ไม่พียงแต่มีการเปลี่ยนแปลงในการกระจายอำนาจ แต่รวมการ
เปลี่ยนแปลงค่านิยมต่าง ๆ ด้วย เช่น การศึกษา การเปิดโอกาสในการเขียนฐานทางสังคม
และการเปลี่ยนแปลงสถานภาพ แบบที่เรียกว่า ascribed status มาเป็น achieved status

ความแน่นอนในสถานภาพ (status consistency)

บุคคลมีแนวโน้มที่จะใช้เกณฑ์ เกียรติยศ อำนาจ รายได้และการศึกษาเหมือนกัน
 เพราะว่าสิ่งเหล่านี้มีส่วนสัมพันธ์กัน ผู้มีการศึกษาดีจะมีอำนาจ บุคคลที่มีรายได้สูงก็สามารถ
ให้การศึกษาอย่างที่เก็บบุตร บุคคลผู้ซึ่งมีทั้งการศึกษาและความมั่นคงก็จะมีตำแหน่งและ
ความรับผิดชอบสูงและได้สิทธิมากขึ้น ส่วนคนจนจะพบว่าเป็นการยากที่จะให้ลูกได้รับการ
ศึกษาดีและเด็กจำเป็นต้องออกจากโรงเรียนเร็วกว่าปกติ เพื่อช่วยทำงานหาเลี้ยงครอบครัว
เนื่องจากความต่ำต้อยทางการศึกษา งานที่มีให้สำหรับเขาก็เป็นงานที่รายเงินให้น้อย งาน
ที่ไม่ต้องรับผิดชอบและไม่มีเกียรติ เมื่อบุคคลผู้ซึ่งมีรายได้ การศึกษา เกียรติ เหมือน ๆ
กัน ๆ ลฯ เข้าจะกล่าวว่าเป็นผู้ซึ่งมีความมั่นคงในสถานภาพ

ในบางครั้ง บุคคลจะอยู่ในตำแหน่งที่ต่างกันในหลาย ๆ เกณฑ์ ในกรณีนี้เรียกว่า มีสถานภาพไม่ชัดเจน (status inconsistency) ความไม่ชัดเจนเป็นผลของความแตกต่างในการ เขยิบฐานะทางชั้นและลง บุคคลซึ่งเป็นคนเพิ่งร่าเริงยกยักษ์ที่จะได้รับหรือมีฐานะทางสังคม ดีเมื่อเทียบกับความนั่งชั้นของเขานอกสังคม การมีเงินก็จำเป็นต้องการระยะเวลาในการที่ จะให้ได้มาซึ่งอำนาจเพื่อเกียรติในสังคม การมีความรู้และความคิดที่ไปข้างบุคคลและประพฤติ กรรมเป็นแบบพวกรุนแรง อาจเป็นการยากที่สังคมจะยอมรับแม้ว่าเขามีความนั่งชั้น

ทัศนคติของชนชั้นต่าง ๆ ต่อสถาบันทางสังคม

แต่ละบุคคลในสังคมจะมีวิธีการดำเนินชีวิตที่แตกต่างกันขึ้นกับการอบรมเรียนรู้ ของเขาระหว่างนั้น ชนชั้นแต่ละชั้นซึ่งประกอบไปด้วยบุคคลในสังคมเหล่านี้จะมีวิธีการ ดำเนินชีวิต มีทัศนคติความคิดเห็นในแต่ละชนชั้นแตกต่างกันออกไป

ทัศนคติของชนชั้นต่อสถาบันครอบครัว

ชนชั้นสูง นิยมการมีบุตรน้อย หรือมีการชลอการเกิด มีการวางแผนครอบครัว แต่งงานเมื่ออายุมาก การหย่าร้างมีน้อย และมักจะไม่เข้มงวด กับบุตร

ชนชั้นกลาง จะมีทัศนคติที่คล้ายกับพวกรุนแรง สูง แต่มักจะเข้มงวดกับบุตร

ชนชั้นค่า จะมีเพศสัมพันธ์และแต่งงานเร็วกว่า 2 กลุ่มแรก การหย่าร้างมีมาก และจำนวนบุตรสูง

ทัศนคติต่อสถาบันศาสนา

ชนชั้นสูง จะเป็นผู้นำในทางศาสนาและชอบเป็นผู้อุปถัมภ์วัด ทำตัวเป็นผู้ใจ บุญช่วยการกุศล และทำอย่างอุดหนาอุตสาหะ พฤติกรรมต่าง ๆ ที่แสดงออกจะเป็นแบบสืบสานต่อไป

ชนชั้นกลาง มักจะมีปฏิกริยาต่อศีลธรรมจรรยาหรือพื้นความรู้ มีทัศนคติที่เกี่ยว ข้องกับความไม่แน่นอนต่อประเทศ ซึ่งมีข้อวิจารณ์ถึงแบบการ ปฏิบัติของศาสนา

ชนชั้นต่ำ ศาสนามีไว้เพื่อเป็นการบริการทางด้านอารมณ์ของชนชั้นนี้ ศาสนา เป็นเครื่องบ้าบัดทุกข์ทั้งหลายที่เข้าประสพ การเคารพบุชาสึ่งศักดิ์ สิทธิ์ที่จะดำเนินถึงอนาคต และชาติหน้า

ทัศนคติต่อสถานบันเทเวชสูกิจ

ชนชั้นสูง เป็นพวกซึ่งมีตำแหน่งสูงและเป็นตำแหน่งที่ดีมีเกียรติในสังคม ได้เปรียบกว่าชนชั้นอนน ๆ มีมาตรฐานการครองชีพสูง มีความเชื่อในระบบเศรษฐกิจแบบเก่าที่ชนชั้นนี้มีบทบาท และเป็นเจ้าของกิจการ ซึ่งเป็นการได้ผลประโยชน์

ชนชั้นกลาง มีความตระหนั่งที่ทะเยอทะยาน ปรารถนาจะปรับปรุงสถานภาพตนเอง เพื่อแสดงถึงความสำคัญของตนโดยการอยู่แบบหรูหรา มีแนวโน้มที่จะยอมรับระบบอภิสิทธิ์

ชนชั้นต่ำ เป็นพวกอยู่ในตำแหน่งท่าและไม่มีความหวังว่าจะปรับปรุงให้ดีขึ้น มีโอกาสอยู่ที่จะอดออม บางคนพยายามอดออมเพื่อใช้ในการศึกษา และก้าวสู่ชั้นสูง

ทัศนคติต่อสถานบันการศึกษา

ชนชั้นสูง ชอบให้บุตรหลานอยู่ในโรงเรียนราชภัฏ การศึกษาเป็นเสมือนสิ่งที่ให้ความมั่นคงในการเข้าสังคมและ เพื่อค่านิยมมากกว่าเพื่อจะนำมาใช้ประกอบอาชีพ บังส่งไปเรียนต่อต่างประเทศ

ชนชั้นกลาง การพิจารณาถึงชีวิตร тратเทรียมตัวเพื่อการงาน โอกาสที่จะแต่งงาน กับคนเหมาะสมมีมากขึ้น ในกรณีถึงแห่งการศึกษา พ่อแม่จะมองแต่เงี่มมาตรฐานการศึกษาว่าต้องมีประวัติการเรียนดี คำนึงถึงปริญญาบัตร หรือประกาศนียบัตร

ชนชั้นต่ำ ไม่ค่อยให้ความสำคัญต่อการศึกษา เนื่องจากเวลาอันจำกัดในการหาเลี้ยงชีพ และเห็นว่าขึ้นกับบุญวาสนา

ทัศนคติต่อสถานการปกครอง

ชนชั้นสูง จะรู้สึกชื่นชมต่อรัฐบาลสนใจในการเมือง มองรัฐบาลเสมอเป็นผู้ให้ความมั่นคงแก่เข้าและต่อต้านการเปลี่ยนแปลง จากสิ่งเหล่านี้ถ้าจะพิจารณาดูแล้วจะเห็นว่ารัฐบาลหรือกลุ่มผู้นำ ส่วนมากจะเป็นบุคคลผู้ซึ่งอยู่หรือเป็นชนชั้นสูง ฉะนั้นเวลากรุงทำสิ่งใดสิ่งหนึ่ง เพื่อสังคมก็จะต้องคำถึงถึงผลประโยชน์ของกลุ่มและของคนสองด้วยเสมอ

ชนชั้นกลาง จะสำนึกร่วมในหน้าที่แห่งการเป็นพลเมืองดี มีปฏิริยาและเรียกร้องความชอบส่วนตัวของรัฐบาล แต่ส่วนมากยังต่อต้านการเปลี่ยนแปลง

ชนชั้นท่า จะไม่เห็นความแตกต่างของรัฐบาลในเมื่อตุ่นเหมือนว่า จะไม่ค่อยมีผลอะไรต่อเขา มีส่วนน้อยที่สำนึกร่วมการเปลี่ยนแปลงเพื่อจะได้มาร่วมความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ทัศนคติต่อสถานการณ์ทางการ

ชนชั้นสูงและชนชั้นกลางได้ใช้การสันนิษากการเพื่อความสุข เพื่อการพักผ่อนหย่อนใจ ซึ่งเป็นไปได้มากที่สุด เนื่องจากฐานะสามารถดำเนินรายได้ ส่วนชนชั้นท่า จะทำได้ยากกว่า

บทที่ 2

ในตอนนี้จะเป็นตอนที่แสดงถึงความแตกต่างของมนุษย์ที่เกิดขึ้นในสังคมต่าง ๆ ทั้งแต่เริ่มแรกสังคม

สังคมประภากแรก ได้แก่ สังคมล่าสัตว์และเก็บหาอาหาร (Hunting and Gathering Societies)

นับเป็นสังคมมนุษย์เริ่มแรกที่สุด โดยการมองถึงเครื่องมือเครื่องใช้และวิธีการรวมทั้งแบบของการผลิตโดยเฉพาะ มนุษย์ได้ก้าวหน้าไปสู่จุดซึ่งความสามารถควบคุมและขยายผลผลิตโดยวิธีการเรียนรู้ถึงการเพาะปลูกและการเลี้ยงสัตว์ โดยระยะเวลาประมาณหนึ่งหมื่นปีที่ผ่านมา

ลักษณะทั่วไปของสังคมล่าสัตว์และเก็บหาอาหาร

แม้ว่าสังคมเหล่านี้จะมีความแตกต่างมากmany แต่ก็มีลักษณะสำคัญที่คล้ายกัน เนื่องจากความหมายของการยังชีพไปวนหนึ่ง ๆ

เริ่มต้นจากเครื่องมือ เทคนิควิธีการผลิตอาหารเป็นแบบง่าย ๆ และไม่มีประสิทธิภาพนัก ซึ่งรวมทั้งการสร้างที่อยู่อาศัย เสื้อผ้า เครื่องมือ และอาวุธ การสืบสาร เช่น เครื่องมือและอาวุธจะทำด้วยไม้ หิน กระดูก และวัตถุอื่น ๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่มาจากการธรรมชาติโดยตรง ในขณะนั้นยังไม่รู้จักการนำเหล็กมาใช้

อีกลักษณะหนึ่งของสังคมประภากแรกนี้จะเป็นสังคมกลุ่มเล็ก ๆ ประมาณ 50 คน จากที่ได้ทำการศึกษาที่มากที่สุดก็ประมาณ 100–200 คน

โดยสรุป ในสังคมล่าสัตว์และเก็บหาอาหารนี้ อำนาจ อภิสิทธิ์ เกียรติยศ ขึ้นอยู่ กับความชำนาญและความสามารถของบุคคลซึ่งเป็นเครื่องชับอภิถึงความแตกต่าง

ความแตกต่างที่สำคัญในระบบการแบ่งสรรเจางของสังคมล่าสัตว์เก็บหาอาหาร

- ความแตกต่างในแบบของผู้นำ จากแบบที่ไม่เป็นทางการ โดยยึดจากครอบครัว จนถึงการมีผู้นำซึ่งมีอิทธิพลจำกัด เหนืออกลุ่มหลาย ๆ กลุ่ม แบบโดยทั่วไปเป็นหัวหน้าซึ่งจำกัดอิทธิพลเหนือกลุ่มของเขามาก

2. ความแตกต่างในอิทธิพลของหมอดี จากการมีบุคคลเหล่านี้ได้ทั่ว ๆ ไป จนถึงในสภาคึ่งแต่ละบุคคลมีอิทธิพลที่สุกท่อสมชิกของกลุ่ม แบบทั่วไปที่ปรากฏคือ มีบุคคลหนึ่งซึ่งได้ตำแหน่งที่มีอิทธิพล และได้รับเกียรติเทียบเท่าหรือใกล้เคียงกับหัวหน้ากลุ่ม

3. ความแตกต่างในแบบของการเป็นเจ้าของที่ดิน การมีกรรมสิทธิ์ในที่ดิน ส่วนทัวของครอบครัว (ซึ่งหาได้ยาก) จนถึงการไม่เป็นเจ้าของที่ดิน (หรือเคยไม่เข้าใจในความคิดนี้มาก) แบบโดยทั่วไปของที่ดินเป็นเชิงทั่วๆ ไป

4. ความแตกต่างในความสำคัญของ transformation เป็นส่วนหนึ่งที่ไม่สำคัญจนถึงมีลักษณะในเศรษฐกิจ

สังคมประเพณีส่อง สังคมที่เริ่มรู้จักการเพาะปลูกแบบง่าย ๆ (Simple Horticultural Societies)

การที่มนุษย์เริ่มแรกได้เริ่มเรียนรู้วิธีการเพาะปลูก การทันท่วงการประดิษฐ์ ได้นำไปสู่ราชฐาน ภารกิจสังคมที่เริ่มรู้จักวิธีการเพาะปลูก และรูปแบบสังคมเช่นนี้ได้แพร่กระจายท่อไป

สังคมเพาะปลูก ขึ้นกับเศรษฐกิจการที่เสนา การเรียนรู้วิธีการทำสวน ปลูกพืชผล รูปแบบสังคมประเพณี เกิดในชุมชน เอกชน ตะวันออกกลาง เอเชียใต้ และตะวันออก ก่อนที่สังคมเกษตรกรรมจะครอบงำ

ลักษณะสังคมเริ่มรู้จักเพาะปลูกแบบง่าย ๆ

1. มีจุดเดียวในการเพาะปลูก
2. การบดกวนดิน การฉลบระหว่าง
3. วิธีการทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์
4. การใช้โลหะ

ลักษณะโดยทั่วไปของสังคมเริ่มรู้จักเพาะปลูก จะคล้ายกับสังคมล่าสัตว์และเก็บพืชผล เช่น ชนาดชุมชน การผลิต ระดับความไม่เท่าเทียม จากการเปรียบเทียบ สังคมเริ่มรู้จักการเพาะปลูก ที่

ได้ชี้ไว้ว่า ชนาดชุมชน ระดับการผลิต ระดับความไม่เท่าเทียม ในสังคมล่าสัตว์ เก็บอาหารในลืนฐานที่อุดมสมบูรณ์มีแนวโน้มจะใหญ่กว่าสังคมเริ่มรู้จักเพาะปลูกในดินที่ไม่อุดมสมบูรณ์

จากการเปรียบเทียบโดยทั่วไป สังคมเริ่มรู้จักเพาะปลูกจะใหญ่กว่าการผลิตมากกว่า และความเสมอภาคน้อยกว่า

ขนาดของกลุ่ม 100–200 คน สูงสุด 3000 คน
ผลผลิตมีมากหลายชนิดรวมทั้งสินค้าที่ไม่จำเป็น
มีกิจกรรมเกี่ยวกับการศาสนา
มีการทำสังคม

ลักษณะความแตกต่าง

- อำนาจ และอภิสิทธิ์ (power and privilege) เช่น อินเดียนในทึกระดับของบุคคลโดยยึดถืออำนาจและสิทธิพิเศษ
- ความมั่งคั่ง (Wealth) ในนิวเกินี สถานภาพและเกียรติได้มาจากการความมั่งคั่ง ซึ่งวัดโดยการมีภาระมาก การมีสัตว์เลี้ยงประเภท หมู เกร็องประดับ
- ศาสนา และ เวทมนตร์ (religion and magic) โดยการที่บุคคลมีอำนาจ พิเศษนับเป็นสิ่งมีค่า เช่น ปาราไกว
- ความกล้าหาญ ผู้ซึ่งมีความชำนาญและกล้าหาญในอาชญา ได้รับเกียรติ ได้รับการยกย่อง เช่น อินเดียนในอเมริกาตอนใต้
- ชาติ การมีชาติไว้ในครอบครอง
- ความชำนาญ และ การมีวากิลป

สังคมประเทกที่สาม สังคมที่มีความก้าวหน้าทางการเพาะปลูก

สังคมประเทกนี้เริ่มขึ้นในตะวันออกกลาง เมื่อ 6000 ปีที่ผ่านมา ขนาดของประชากรประมาณ 100 คน ต่อตารางไมล์ ชุมชนมีความแน่นอนมากขึ้น โดยมีอาณาจักร มีอาชีพเฉพาะเกิดขึ้น เช่น การมีรัฐบาล รู้จักใช้เหล็ก ทองแดง การใช้สัตว์เป็นพาหนะมีใช้บ้างแต่บางสังคม ในชุดคน ใจเรีย รู้จักใช้เรือแคนนู มีเงินใช้เพื่อเป็นสิ่งแลกเปลี่ยน สินค้า

ความไม่เท่าเทียมกัน pragmatically โดยเฉพาะทางด้านวัตถุมากกว่าอุดมการณ์ มีการถ่ายทอดในอำนาจและอภิสิทธิ์ มีการแบ่งงานกันทำ มีชาติ การบังคับและกฎหมายที่ต่าง ๆ ได้เกิดขึ้นมาก และหัวหน้ามีผลประโยชน์มาก

สังคมประเพณท์ที่ สังคมเกษตรกรรม (Agrarian societies)

มีในตะวันออกกลาง และตะวันออกเฉียงใต้ของยุโรป อัฟริกาเหนือ เอเชีย โใต้และตะวันออกเฉียงใต้ของจีน ลักษณะสำคัญของสังคมนี้ มีการทำเกษตรกรรม เทคนิควิธีก้าวหน้ามากขึ้น ทางด้านการผลิต เช่น ใช้สหัส สร้างถ้อ เครื่องทุนแรง ทางด้านทหารเพิ่มอำนาจมากขึ้น ขนาดของเนื้อที่ใหญ่ขึ้น ประชากรเป็นเครื่องวัตถุอ่อนน้ำ ไม่มีองค์กรชั้น เพิ่มผู้ช่างนาอยู่พิเศษ การแบ่งงานเมือง กิตเจนชั้นใช้

ความไม่เท่าเทียมกัน สังเกตได้จากการมีบุคคลประเพณท์ต่าง ๆ เช่น ชนชั้นปกครอง ผู้ทำการค้า พระ ชาวนา

สังคมประเพณท์ที่ สอง สังคมอุตสาหกรรม (Industrial societies)

เกิดขึ้นประมาณเดือนศตวรรษที่ผ่านมา

ลักษณะที่สำคัญ มนุษย์รู้จักใช้วัตถุคิบไปประยุกต์หลายแบบ งานมีมากขึ้นหลายสาขา ระบบการผลิตเพิ่มความ слับซับซ้อน ประชากรเพิ่มมากขึ้น

ความไม่เท่าเทียมกัน สังเกตจากการมีบุคคลหลายประเพณท์ เช่น ผู้เป็นเจ้าของกิจการ ผู้จัดการ พ่อครัว ช่างร่างกาย เสมียน กรรมกร เกษตรกร